Justervesenet

Innhold

1 Innledning 1
2 Behovet for endringer 2
2.1. Behov for klargjøring av hvilke krav som gjelder 2
2.2. Begrepet «importør» 2
3 Endringene som foreslås 3
4 Økonomiske og administrative konsekvenser 3

1 Innledning

Justervesenet sender med dette forslag til forskrift om krav til ferdigpakninger på høring. Forskriften erstatter forskrift 21. desember 2007 nr. 1730 om krav til nettoinnhold med videre i ferdigpakninger. Forskriften fastsettes av Justervesenet med hjemmel i lov 26. januar 2008 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid (måleloven) § 16, § 27, § 30 og § 31.

Endringene medfører i hovedsak ikke reelle, praktiske endringer for aktørene som skal overholde regelverket, men er en regelverksopprydding. For å klargjøre hva kravene til den ansvarlige (forpakker eller importør) innebærer, er kravene til disse, som tidligere i stor grad var å finne i forskriftens vedlegg, flyttet til selve forskriften. I tillegg er kravene til Justervesenets kontroll i stor grad fjernet, og der disse i realiteten er krav til aktørene, er kravene omformulert for å tydeliggjøre dette.

Formålet med endringene er at forskriften skal bli lettere å finne frem i og enklere å forstå. Fordi forskriftens struktur og utforming blir svært forskjellig fra gjeldende forskrift, og forskriftens navn endres, foreslås det å oppheve gjeldende forskrift og fastsette en ny forskrift.

Underveis i arbeidet har prosjektgruppen sendt et tidlig utkast til ulike relevante forpakkere for å få innspill.

For å sikre at regelverket overholdes, har Justervesenet utarbeidet en veileder, som er tilgjengelig her.

2 Behovet for endringer

Ferdigpakkeforskriften stiller krav til ferdigpakninger. En ferdigpakning er definert som kombinasjonen av en vare og den individuelle emballasje, når den er pakket uten at kjøperen er til stede, har en verdi som er fastsatt på forhånd, og ikke kan endres uten at forpakningen blir åpnet eller gjennomgår en synlig forandring.

Ferdigpakkeforskriften representerer i hovedsak en implementering av EU-direktiv 1976/211 om e-merking, med etterfølgende endringsdirektiver. Kravene i forskriften gjelder i Norge i stor grad for ferdigpakninger både med og uten e-merket.

Forskriftens kapittelinndeling og det at vesentlige krav er fastsatt i vedlegg, gjør forskriften uoversiktlig. Det er derfor behov for en generell opprydning i forskriften for å gjøre denne lettere lesbar. Dette innebærer ikke realitetsendringer.

Videre er det behov for klargjøring av hvilke krav som gjelder og en tydeliggjøring rundt rollen som importør av ferdigpakninger. Dette medfører i praksis ikke endringer, men representerer en praksis som ikke tidligere har vært tydeliggjort i forskriften. Disse endringsbehovene forklares derfor nærmere i de påfølgende avsnittene.

2.1. Behov for klargjøring av hvilke krav som gjelder

De konkrete kravene til nettoinnholdet, merking og ansvaret for dette, samt krav om at Justervesenet skal utføre tilsyn, fremgår av vedlegg 1.

I vedlegg 2 stilles krav til Justervesenets kontroll av nettoinnholdet av ferdigpakningene når tilsyn utføres. Her fastsettes krav til partier av ferdigpakninger gjennom hvilke tester et parti av ferdigpakninger skal bestå og innebærer krav som den ansvarlige må sørge for at er oppfylt. Justervesenest erfaring er at dette er uoversiktlig og vanskelig å forstå fult ut for den ansvarlige. Oppdeling av krav fastsatt i forskrift og vedlegg til forskrift er uheldig. Det er derfor behov for en klargjøring av hvilke krav som stilles til ferdigpakninger.

2.2. Begrepet «importør»

Begrepet «importør» er ikke definert verken i gjeldende forskrift eller e-merkedirektivet, noe som medfører usikkerhet rundt hvem importør er, og hvem som er ansvarlig. Justervesenet praktiserer dette ulikt avhengig av om det gjelder ferdigpakninger med eller uten e-merket, i tråd med praksis ellers i EU/EØS.

Det legges i praksis til grunn at importør av ferdigpakninger med e-merket er den samme som anses som importør i det måletekniske regelverket, det vil si den som som første gang gjør et måleredskap fra et tredjeland tilgjengelig på EØS-markedet [1].

For ferdigpakninger uten e-merket legger Justervesenet i praksis til grunn at importør er den som omsetter en ferdigpakning i Norge som ikke er produsert i Norge, uavhengig av om ferdigpakningen først har vært innom et annet EØS-land eller ikke.

Praktiseringen av hvem som er importør er dermed forskjellig for ferdigpakninger med og uten e-merket. Det er behov for å tydeliggjøre dette i forskriften.

[1] Se forskrift om målenheter og måling § 1-2 bokstav i. Definisjonen er en implementering av definisjonen i måleinstrumentdirektivet (MID) (2014/32/EU).

3 Endringene som foreslås

Det foreslås å endre ferdigpakkeforskriften i tråd med behovene nevnt over. Hovedsakelig gjøres endringene for å klargjøre hvilke krav som gjelder, i tråd med punkt 2.1. Selv om ordlyden endres, medfører dette hovedsakelig ikke reelle endringer. Der det er gjort endringer som medfører reelle endringer i praksis, er dette uttrykkelig nevnt.

Det foreslås å endre forskriftens tittel til «forskrift om krav til ferdigpakninger»

Det foreslås videre at alle reelle krav til ferdigpakninger fremgår av selve forskriften, og at forskriften ikke har vedlegg. Videre foreslås at bestemmelsene deles inn i kapitler, hvor kapittel 1 er innledende bestemmelser der virkeområde og definisjoner fremgår. Kapittel 2 inneholder de reelle kravene til ferdigpakningene, og kapittel 3 inneholder avsluttende bestemmelser.

Det foreslås en tydeliggjøring i fastsettelsen av virkeområder, samt å samle definisjoner i egen bestemmelse.

Dagens forskrift vedlegg 2 punkt 2.2.1. ,2.1.3. og 2.2.2 er formulert som Justervesenets kontroll av ferdigpakninger, men medfører i praksis også krav til de ansvarlige. For å tydeliggjøre dette er kravene til de ansvarlige gitt i ny bestemmelse § 6 og ordlyden er endret. Bestemmelsen beskriver hvordan Justervesenet gjør tester på tilsyn, og den stiller ikke krav til at de ansvarlige skal teste på denne måten. Samtidig gjøres det oppmerksom på hvilke krav som gjelder ved tilsynet.

Justervesenset anser det som nødvendig med to defininisjoner av «importør» i forskriften, i og med at forskriften gjelder ferdigpkaninger med og uten e-merke.

Det foreslås at forskriften trer i kraft 1. juli 2021.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslag til ny ferdigpakkeforskrift gjøres for å gjøre forskriften enklere å finne frem i og etterleve, og med lettere språk. Det er ikke innført nye krav. Forslaget antas derfor ikke å føre til økonomiske og administrative konsekvenser.